

12937.

33.

AUXILIO
D. O. M.

1613

463

4

Disputationem, hanc

DE

CRIMINE LÆ-
SÆ MAIESTATIS.

PRESIDE

Dn. WVOLFGANGO HIRSCHBA-
CHIO J.U.D. ET IN CELEBER-
rima Academia VVitteber-
genfi Codicis P. P.

*In auditorio Ictorum publicè
proponit*

JOANNES JUSTINUS MENIUS
JENENSIS

*Præsentissimum atq. Docti-
ssim. Gothofredum Reutterum
Cancell. Sacerem suum hono-
rabilissimam oppositionem a-
micitia p.*

ad diem 27. Novembris.

VVITEBERGÆ

Hæredes Laurentij Seuberlichij excudebant,

ANNO M. DC. XIII.

VIRIS

*Magnificis, Amplissimis, Clarissimis
& Consultissimis*

Dno. { VIRGILIO PINGIZERO
Ordinario
ORTOLPHO FOMANNO
Seniori
DOMINICO ARUMÆO
JOANNI SVEVIO
PETRO THEODORICO

J. U. Doctoribus, Professoribus Publicis in
Incluta Academia Jenensi, Dicasterij, ac Judicij
provincialis ibidem assessoribus dignissimis,
mæcenatibus suis magnis, & Præcepto-
ribus multis nominibus hono-
randis,

hoc exercitium legale

Ingratæ mentis signum & per-
petuæ observantiæ testimonium

inscribere offert & dedicas

Ioannes Iustinus Menius,

DE CRIMINE LÆSÆ MAIESTATIS.

Thef. I.

Majestas aut est Divina aut humana

*aut l. Gazaros C. de heret. & Manich. l. non distinguemus
32. S. sacerdotio 4. ff. de recept. arbitr. c. vergentis extr. de
heret. Bald. conf. 9. in pr. vol. 1. Damboud. practi crim. c.
60. per tot. Gomez. lib. 3. var. resol. c. 2. v. 1. avus meus
maternus Ioannes Schneidvy. ad S. publica autem 3. n. 2.
Instit. de public. iudic.*

2. Quamvis autem illius offensio plerumq; occultè fiat, ut no-
strum S. porro, ut Ecclesiast. benef. sine dimmut. confer. c. sicut de Simon. Ioan.
Berberius in viator. iur. Civil. par. 2. rubr. 2. v. 3. Damboud. d. c. 60.
n. 7.

3. Occultorum autem & secretorum solus Deus & cognitor &
iudex sit, neque horum cognitio ad forum humanum pertinet,
c. erubescant in f. dist. 32. junctâ ibi gl. notab. in verbo secretorum, Berber. &
Damboud. dictis locis.

4. Manifestam tamen blasphemiam ultimo coërceri supplicio
requirit jus Divinum, confirmat humanum, dicitur ratio.
Hæretici æque ratiocinatio l. 1. de heret. crim. in d. consuetudin. in d. hæretic.

5. Ius Divinum Levit. 24. ubi dicitur, homo qui blasphemaverit
nomen Domini morte moriatur, & eductum extra castra omnis
multitudo populi lapidibus obruet, & ita factum esse in
in quodam blasphemo ibidem narrat Moyses.

6. Ius humanum: Nov. 77. c. 1. S. 1. ibi, qui ipsum Deum blasphemant
digni sunt supplicia sustinere & S. 2. ibi & ultimis subdere
supplicijs. Argutos illos, qui dd. vericulos. Nov. 77. tantum de
Sodomia accipiunt satis refutat Damboud. d. c. 60. n. 15. & 16.

7. Ratio: Qui enim temporalem lædit & offendit majestatem,
ejus pœna est animæ amissio, & memoria rei etiam post mortem
damnatur. S. publica. Instit. de public. iudic. Ergo multò magis ejus, qui
offendit Divinam, Quia quo gravius est delictum, eò gravius er-
*Hæreticis ratiocinatio, post excommunicatio, Ac. grotius d. d. circa f. jam
24. q. 3. c. c. d. l. 2. c. d. l. 6.*

si aliquid contra Imperatorem vel Imperij Romani prosperitatē
machinentur l. quis quis §. in pr. C. h. r. Constit. Henrici VII, Imperatoris ad
reprimendum §. ad hoc si qua communitas corpus in Extravagant. Decian. tract.
crim. lib. 7. c. 8. n. 8. & se 19. Gigas d. tract. rubr. de Rebellib. quæst.
12.

17. De Clerico, cum is à Jurisdictione seculari sit exemptus dubi-
tatur, sed quoniam & hic est de districtu & provincia sui princi-
pis, affirmativè responderi debet. Dec. d. tract. crim. lib. 7. c. 8. n. 6. Gigas d.
tract. rubr. qualiter & à quibus crim. læsæ majest. comm. quæst. 63. Immi-
scendo enim se enormitatibus privilegium amittit. Ipso namque
facto se privatralia faciendo gl. c. perpendimus lit. d. de sentent. ex com.

16. De populo confederato hoc negandū. Quia confederatio sub-
jectionem non induit c. ex parte abbatissæ Extr. de privileg. l. non dubito
7. in pr. & §. 1. in pr. ff. de captiv. & possim. revers.

17. Ut & de Rege, Principe, Comite, Barone vasallo Imperato-
ris, Romano tamen Imperio haud subiecto, ut communiter tenet,
Dd. asserente Bos. de crim. læs. majest. n. 106. & est proprius casus in
clem. pastoralis §. demig. juncto §. rursus de sentent. & re jud. c. ubi Pontifex
negat Robertū potuisse in Imperatorem crimen majestatis com-
mittere, quia eo modo ipsi non subfuit, quippe domicilium su-
um non Imperio habens, nec originem inde trahens. Ac licet ali-
quo particulari jure, pura feudi vel delicti, quis efficiatur de foro
alicujus principis, si tamen ratione originis vel domicilij ei non
sit subditus non dicitur committere contra eum crimen læsæ
majestatis, Jul. Clar. d. §. læsæ majestatis, n. 6. ubi addit se vidisse pluries
ita judicari, refertq; exempla. Gigas d. rubr. qual. ter & à quib. quæst. 68.
n. 2. Decian. d. lib. 2. c. 8. n. 7.

18. Quid autem si Imperator Romanus adversus Pontificem in-
furgat? Affirmativam acriter defendunt Gigas d. rubr. quæst. 2. Decian.
d. c. 8. n. 1. Quia vero saltem nituntur testimonijs Papæ in re & cau-
sa propria, merito hanc rejicimus opinionem, nec ullum jus, ul-
lumve Imperium Papæ in Imperatorem concedimus. Elegans
hujus rei exemplum refert Franc. Sc. Hottom. cap. 9. disput. feudal. ubi
quidem Bonifacius Octavus ad Philippum Regem Francorum
mittebat, significans se non modo spirituales, verum etiam tempo-
ralem omnium regnorum ac ditionum dominum esse, sibi que
ipsum quoq; Regem, etiam in temporalibus, subesse, hunc tamen

turbulentum Papæ Romanæ spiritum Philippus tolerare non potuit, quippe qui legatos non tantum toti plebi ludibrio exposuit, sed & infamia affectos, Romam remitti iussit, & ignominiose Papæ rescriptis, ut pluribus *d. loco refert Horrom.*

19. Majestatis crimen pro sui atrocitate modo perduellio appellatur, modo generis nomen retinet & majestatis crimen dicitur *l. ult. ff. b. t. l. 31. §. ult. ff. de donat.*

20. Sæpenumero tamen perduellionis crimen generis nomine designatur, & simpliciter majestatis crimen dicitur.

21. Perduellionis crimen ita proprie dictum est, cum quis hostili animo adversus ipsummet directo Imperatorem quid molitur.

22. Ejus poenam incurrit qui vel personam Imperatoris offendere, vel ipsum de provincia sua aut ejus parte quadam hostiliter derurbare laborat *l. de minore §. 1. ibi, de majestatis crimine, quod ad personas principum attinet ff. de quest. l. quis quis. §. in pr. C. b. t.*

23. Item qui vitæ Electoris Ecclesiastici & secularis, quocumque modo, infidiat, per auream Bullam Carol. IV. tit. Von der Erbsi Choffe segun in gezenbur: igitur enes Keyfers / ubi omnis poena, quæ ex perduellionis crimine ita proprie dicto convertitur in reum, statuitur quoque in eum, qui de nece principis Electoris cogitat.

24. Principis securitate etiam continentur Consiliarii *l. quis quis §. in pr. C. b. t.* in quorum necem, qui aliquid molitur, non quidem perduellionis crimen proprie committit, sed quasi perduellionis, quod medium est crimen inter perduellionis crimen ita proprie dictum, & crimen majestatis, proprius tamen ad illud, quam ad hoc accedit.

25. Neque necesse est hos semper in aula Cæsarea commorari, uti opinantur *Cyn. & Salices in d. l. quis quis C. b. t. Clar. lib. 5. sent. §. lesa majestatis n. 5: in f. Quia constitutio d. l. quis quis nihil aliud requirit, quam ut Consiliarius ille consistorio Imperatoris intersit, non quod semper lateri ejus adhærere debeat, modo cum opus fuerit consistorio Imperatoris intersit. Quod ergo lex simpliciter in aliqua causa non requirit, id necessario desiderari dicendum non est *l. §. in pr. ff. de probat. Nov. 18. c. 5. in pr. facit huc quoque: c. de cetero. c. ad audientiam in fin. extr. de cleric. non resid. in Eccles. Menoch. consil. 99. n. 79. & seqq. lib. 2.**

26. Cir-

26. Circa consiliarios distinguunt Cravett, *consil.* 6. n. 79. tom. 1.
Roland. à Vall, *cons.* 1. num. 32. vol. 3. Wesenb. *cons.* 57. n. 6. Martin. *Laudens.*
tract. de crim. les. majest. quæst. 21. quo odio, an privato, an vero Im-
peratoris occidantur, hoc si ex equitate statuatur, ipsis non erimus
difficiles, de rigore vero juris an distinctio illa subsistat, non im-
merito dubitatur. I. Quia d. l. quisquis. 5. in pr. C. b. t. & c. si quis 6.
g. 1. simpliciter loquitur de eo, qui nefarie de nece consiliarios
cogitat, unde conjectura sumi potest, quasi nec sententia Impera-
toris sit, ut insidia illæ fiant odio in ipsum Cæsarem suscepto
arg. l. de pretio 8. ff. de public. in rem act. 2. Quia in l. 1. §. 1. vers. ejusve ope-
ra consilio ff. h. t. Ulpian, simpliciter scribit, majestatis crimini
contrahere hunc quoq; , qui curat, ut aliquis magistratus populi
Romani occidatur, omitta distinctio, an odio fiat ipsius ma-
gistratus vel totius populi Romani. 3. Propter l. 1. §. quod autem
pretor. 3. ff. de aleator. 4. arg. l. 1. §. usq; adeo. 5. & l. si quis servum 26. ff.
de injur. 5. accedit autoritas Bald. & Innocent. in c. 1. de offic. deleg.
qui dicunt, privatam inimicitiam non excusare aliquem à crimi-
ne læsæ majestatis. Hancq; sententiam, tanquam veritati magis
consonam tenet Clar. d. §. les. majest. n. 5. Eber. Decian. d. lib. 2. c. 4. n. 3.
& 4. Damboud. *pract. crim.* c. 62. n. 7. Et ita in facti contingentia con-
suluisse Rubeum *consil.* 145. refert d. loco Clar.

27. Quævis affectus sine effectu aliàs tam graviter non puni-
tur, in hoc tamen crimine propter sceleris atrocitatem sola affe-
ctio arbitraria pœna punitur l. quisquis. 5. in pr. vers. eadem enim severitate
C. h. t. aurea Bulla Carol. IV. sic. Von der Ertzbischoffe seggen / Peinliche
Hofsgerichts Ordnung / Carol. V. cap. 128. §. So sich jemandt. c. si quis cum
militibus. 6. g. 1. Sic Cir. pro Milon, postquam demonstrat Clodij ser-
vum cum sica fuisse ad occidendum Pompejum, in quo tum salus
Reipub. recumbebat, subdit: Nisi quia res perfecta non est, ideo
punienda non fuit, quasi exitus rerum, non hominum consilia
vindicentur: Minus dolendum fuit re non perfecta, sed tamen
puniendum certe nihilominus; In sola tamen cogitatione vel
voluntate tam durum rigorem exercendum nolunt Jurisconsulti,
sed in conatu h. e. in voluntate, quæ jam in actum deducta cepta,
sceleris non dubium vel incertum, sed manifestum indicium faci-
cit Clar. d. §. læsa majestatis n. 15. Menoch. de arbitr. judic. cas. 360. n. 24.
Damboud. *pract. crim.* d. c. 62. n. 10. Decian. d. lib. 7. c. 35. Har-
precht. ad §. publica autem. 3. n. 37. *Instit. de pub. Judic.* Ideoque Virgil.
quas

quos 6. *Eneid.* apud inferos torqueri meminit, non solum ausos
fuisse, sed & perpetrasse scelera scribit:

Aufi inquit, immane nefas ausoq; potiti, ^{quod est confessio in hunc modum}
28. Similiter huic crimini obnoxius censetur ille qui scit, ^{quod est confessio in hunc modum} con-
juracionem aliquam contra Imperatorem ejusve statum, nec eam
revelat l. 5 § 6 *juncta l. 3. C. h. t. Nov. 117. c. 8. vers. si contra Imperium*
cogitantibus Lurum c. ff. ad L. Pompej. de parricid. l. culpa caret 50. ff. de
R. l. c. quant. 47. extr. de sent. excom. c. dilecto filio 6. vers. Et quidem cum
liceat cuilibet de sent. excom. in 6. Martin. Laudens. tr. de crim. les. majest. q.
quest. 13. Gomez var. resol. tom. 3. c. 2. n. 8. Barr. ad l. utrum 6. n. 3. ff. ad L.
Pompej. de parricid. Dyn. ad c. non est sine culpa. n. 4. de R. l. in 6. Virius lib.
2. opin. no. 246. ubi ait hanc esse communem. Ob. l. 2. de pen. q. 2. n. 1. c. 1. de pen. l. 1.
29. Sacerdos vero, cui ex confessione de hoc crimine conlat,
sigillum confessionis aperire, illudque quod ex confitente audi-
vit revelare nec potest nec debet. *Dn. Luther. in colloq. suis German. c.*
14. Von der Beicht vnd absolution quest. Ob ein Diener des
Worts: Ibi. Es ist mir nichts gebeicht / sondern dem 3. Ern
Christo / vnd weil es Christus heimlich helt / so sol ichs auch
heimlich halten / vnd stracks sagen / Ich habe nichts gehö-
ret / hat Christus was gehöret so sage ers. Rationem hanc
reddidit Hieronym. Gigas d. tract. d. crim. les. majest. rubr. qui accusar. poss.
crim. les. majest. quest. 18. Quia in Sacramentis, id, quod exte-
rius geritur, signum est ejus, quod geritur interius, ideo, sicut
Deus homini confitenti tegit peccatum interius, ita & sacerdos
exteriorius celare debet, ad de c. Sacerdos 2. de penitent. dist. 6. Præterea
nonne secretum fuit? ergo celare debuit c. de forma 22. q. 5. sub ex-
communicationis quoque pœna, ne confessionem sibi factam
propalent, Sacerdotibus mandatur c. omnis utriusq; sexus, vers. caveant
& ibi gl. in verbo deponendum de penit. & remis. Gail. lib. 1. obs. no. n. 8.
Menoch 2. arbit. judic. cent. 5. cas. 414. Imo d. loco concludit Gail.
etiamsi iudex deferret juramentum Sacerdoti de veritate dicen-
da, tali casu sacerdotem licet jurare se nihil scire. Quia quod
scit, non scit ut homo, sed ut Deus c. dilectus ibiq; panormitan. extr. de
Excess. prelat. Luther. alleg. loco. in verb. Ist sie absolvirt / da weis Ich
D. Martinus nichts vmb / sondern Christus weis es / mit wels-
chem sie geredt / denn ich höre nicht Beichte / absolvire auch
nicht / sondern Christus.

30. Hastenus de perduellionis & quasi perduellionis crimine, nunc de crimine majestatis Speciali.

31. Est autem crimen majestatis speciale, cum quis civis Romanus alio quam perduellionis vel quasi perduellionis animo in Imperatorem quid dolose machinerur. *l. ult. ff. b. r.*

32. Hujus generis sunt, qui absq; Imperatoris jussu bellum gerunt, delectum habent, exercitum comparant. *l. 1. l. 3. ff. b. r. l. unic. C. ut armor. usus infcio princip interdicit. sit. c. quid culpatur 4. 23. g. 1. l. neminem 12. C. de re milit.*

2. Quia gravissime in eo læditur majestas, quando jus vindicandi aut puniendi, quod ipsi debetur, privatus sibi assumit, & quasi superiorem non habeat, cui injuriam suam exponere possit, propria autoritate ad ulciscendum festinat. 3. Nisi enim ad unum referatur nunquam quiescet Respubl. à turbis & bellis civilibus; quia nunquam deerit vel seditiosa civitas, vel impatiens princeps, qui ex cogitata verisimili quadam causâ belli, lacefferet vicinum suum non audeat, sicq; tanto malo via aperitur, quod in totius Reipubl. perniciem sæpè redundat, quod à Fabij Ambusti tribus filijs factum est, qui ad Gallos missi legati, injussa arma capientes, toti Reipub. funestum bellum pararunt. Hoc argumento ex Græcis, quicumq; illi sint, dehortari conantur Ætolos, ne bellum Philippo inferant, apud Polyb. lib. 11. In præfenti quidem, ajunt, & vestrum & Macedonum exitium, conijcimus, in futuro verò & de vestra, & aliorum Græcorum patria solliciti sumus. Quemadmodum enim, si quis sylvam semel accenderit, non amplius ad ipsius arbitrium fertur incendium, sed depascitur, quicquid apprehenderit, ventisq; regitur, Ad eum modum & bellum semel à nonnullis excitarum, injustè, singula, quæ incidunt, perdit, veluti à ventis inflatum.

33. Qui statuas Imperatoris constant, qui statuas *6. ff. b. r. lapidibus* aut alio modo offendunt, non tamen si fortuito lapide jactato eas attingant *l. 5. S. 1. ff. S. b. r.*

34. Insuper & hoc speciale majestatis crimen contrahunt, qui moneram eundem *l. 2. C. d. fals. maner. lib. 2. F. r. 56. Decian. d. lib. 7. tract. crim. c. 23. n. 3. Treutl. vol. 2. disp. 32. th. 1. lit. e. aut probam adulterant d. l. 2. C. d. fals. mon. Peinliche Zalegerichts Ordnung / Car. V. art. III. (Vbi simul traditur quomodo modis adulteretur moneta) Monetæ namq; debet integritas quærri, ubi & vultus noster inprimur,*

B

air

ait Theodoricus apud *Cassiodor. lib. 7. var*; Quidnam erit tutum si in
 nostra peccetur effigie? sit mundum quod ad formam nostræ se-
 renitatis adducitur: Claritas regia nihil admittit infestum. Nam
 si vultus cujuslibet sincero colore depingitur, multo justius me-
 tallorū puritate principalis gratia custoditur. *Hieronym. Giges. d. tract.*
rubr. qualiter & a quib. quest. 62. Decian. d. c. 23. Damboud in pract. crim. cap.
65. n. 1. Sabiet. in l. penult. C. d. fals. mon. Hifce & similibus modis. De
quibus in l. 1. 2. 3. ff. h. t. l. 1. C. de privat. carcer. l. 2. ubi gl. C. de his qui ad Eco-
cles. confug. l. 2. bique gl. ff. de colleg. & corpor. crimen hoc comittitur.
 35. Quibus nonnulli addunt maledictum, nonnulli detra-
 hunt, quod posterius nobis quoque placet. Titus Imperator
 sic dicere solitus est: Nemo me injuria aut contumelia afficere
 potest, propterea, quod nihil ago, quod reprehendi mereatur,
 ea vero quæ falso de me dicuntur prorsus negligo, cujus imita-
 tione Imperatores in *L. unic. C. si quis imper. maled.* recte rescripserunt,
 maledicto crimen hoc neutiquam committi. *Cujac. ad lib. 5. tit. 29.*
sentent. Paul. G. gas. d. tract. & rubr. quest. 40. T. ber. Decian. d. lib. 7. cap. 50.
 36. Cum crimen majestatis denudari publicè interfit, accusa-
 re illud possunt, qui aliàs ad accusandum non admittuntur, ve-
 luti famosi, milites, servi, mulieres. *l. famosi 7. §. 1. & 2. ff. h. t. l. in*
questionibus 8. ff. eod. l. meminisse C. h. t. l. vix certis. de judic. l. pen. C. quis
accusar. non poss.
 37. Ac licet milites *l. milites 8. C. de quest. l. 4. C. h. t. l. 3. §. 1. ff.*
de re milit. Cl. r. lib. 5. sent. quest. 64. n. 18.
 38. Nobiles, Senatores *l. Decuriones 16. C. de quest. l. omnes 33. C. de*
Decur. l. severant. 10. C. de dignit. l. nullus. 4. vers. militie vel generis. C. h. t.
Clar. d. loco. n. 2.
 39. Et Doctores, qui iisdem privilegijs, quibus milites, gaudent,
 ut est communis *Ud. opinio in l. milites de question. l. nullus 4. C. h.*
t. l. Medicos 6. vers. ex heri vel injuriam pati, ibi gl. C. d. profess. & medic.
à tortura specialiter legibus excepti reperiantur Jacob. de Belviso lib.
3. pract. crim. c. 4.
 40. In læsæ majestatis tamen crimine, utpote atrocissimo, pri-
 vilegia eorum cessare, illosq; tormentis subijci posse constitutum
 est *l. i. quis 3. l. nullus. 4. C. h. t. l. 10. §. 1. ff. de question. l. proditores 7. ff.*
de remitt. Hippolyt. in pract. crim. §. expedita n. 27. & seqq.
 41. Pœna hujus criminis est capitale supplicium *l. 5. C. h. t. §. 3.*
In l. de public. judic.
 42. Quod

42. Quod pro circumstantijs & varietate legum, Edictorum, variè imponitur, De jure Saxonico rei hujus criminis rota percussabantur *L. andrecht, lib. 2. art. 13.* quæ tamen pœna non utendo abrogata est, & in ejus locum sectio in partes, eminentioribus locis suspendendas, in Germania successit *Peinliche Halsgerichts Ordnung/ Car. V. art. 134.*

43. Omnia insuper rei bona fisco applicantur *l. ult. ff. h. t. l. quisquis 5. in fin. pr. l. 6. 7. & ult. C. h. t. Nov. 134. cap. ult. in fin. & auct. bona damnatorum C. de bon. prof. ript. seu damnat. aur. Bull. Carol. W. c. 24 S. W. c. mit Fürsten. p. 33. O. Carol. V. cap. 218. Clar. d. S. last majestatis, n. 9. Etiam ea, quæ post commissum hoc crimen acquiritur, Harpr. ad S. publicæ auctem. 3. n. 81. de publ. judic.*

44. Feudum vero neutiquam, sed illud vel ad dominum revertitur, vel ad agnatos, pro natura feudi, transfertur. 1. Quia hæc feudi causa est, ut id ex culpa amissum, vel ad dominum transeat vel ad agnatos *tit. 24 § den. 9. & tit. 37 in pr. lib. 2 F. 2* Quando enim publicantur alicujus bona, ad fiscum non pertinent ea condemnati bona, quæ jure singulari ad hæredem vel alium transeunt *l. 4. ff. de jur. Patron. At jure singulari feudum transit ad filios vel agnatos Vasalli primi acquirentis, ipsiusq; domini concedentis r. 14. S. si capitanei. ibi per investituram patris, F. 1. 3. propter & felicitis § si qua vero feuda de pœn. in 6. adde ordin. Cam. Imper. par. 2. tit. 9. S. 2. vers. Auch die Lehnt. Martin. Laudè: tr. de crim. les. majest. quest. 15. Gig. tract. eod. rubr. de pœn. cõmitt. crim. quest. 5. Hartm. Piff. lib. 2. quest. par. 1. quest. 15 n. 2. & 8. Gail. lib. 2. de pac. publ. c. 14. Harpr. ad d. § 3. l. 1. de publ. judic. n. 83.*

45. An Emphyteusis cum Allodialibus vindicatur? Vide *Gigantè d. rubr. d. pœn. committ. crim. les. majest. quest. 6. Fachin. 9. contr. 53.*

46. Dubium longe maximum est inter Dd, an statim commisso delicto, ipso jure amittat reus dominium bonorum, an vero sententia demum condemnatoria subsecuta? Prius affirmarunt *Decian. d. lib. 7. c. 40. n. 6. Clar. d. S. lese majestatis, n. 9. Coler. de process. execut. par. 1. c. 3. n. 48. Nicolaus Boërius de cif. 277. n. 12. Cum multis ibi relatis. Posterius defendunt Ant. Fab. lib. 7. conject. c. 20. Gigas d. rubr. de pœn. committ. quest. 2. Gail. lib. 2. de pac. publ. c. 3. n. 15. Peregrinus de jur. fisci tit. 1. n. 171. Jacob. de Belviso lib. 3. pract. crim. c. 17. n. 3. quorum opinio juri magis consona videtur. Ut n. bona rei majestatis fisco vindicentur, judicium exerceri debet *l. ex judiciorum 20. ff. de accus.* Non ergo ipso jure à tẽpore cõtracti criminis, sed lata demum sententia, ad fiscum pertinet. 2. Quia expresse in *l. ult. C. h. t.* dicitur, convicto demum reo*

majestatis, ejus bona successoribus eripi & fisco vindicari, antequam igitur reus convictus fuerit, bona ipsius ad fiscum non pertinent. 3. Propter textum *S. per contrarium Instit. de hered. que ab intest. deser.* ubi traditur, quod filius rei perduellionis ipso jure suus heres sit patris, sed postea definere esse heredem, cum pater perduellionis judicatus fuerit. 4. *l. questum. 15. in pr. ff. qui & a quib. manum.* 5. per *l. 22. in pr. ff. de jur. fisc.* 6. Vbi enim non apparet expresse pœnam privationis ipso jure impositam, semper interpretatio fit, ut in ipsa privationis pœna imponenda, requiratur sententia, & non fiat ipso jure, ut tradit *gl. in c. quicumq. verbo inno. datur. de heret. in 6. Bl in aurb. qui semel. C. quom. & quand. jud. ubi dicit, quod lex in dubio non dicatur quem damnare ipso jure, sed per sententiam judicis.* 7. per rationem *l. ult. C. de bon. proscrip.*

47. Damnationem memoriæ pœnam quoq; hujus criminis esse suadent *S. per contrarium. Instit. de hered. que ab intest. deser. l. majestatis. 6. C. h. r.* Cum enim nemo sit ram sui contemtor, osorve, qui non æternitatem nominis sperat, aut saltem honestam post obitum sui mentionem quærat:

Non omnis moriar, ais Poëta, multaq; pars mei
vitabit Libitinam. *Horat. 3 Od. 30.*

hanc quoq; pœnam statuerunt Imperatores, ut eò magis arceantur homines ab ejusmodi delicto. Plus autem est damnare memoriam defuncti, quam ejus bona publicare. Nam damnari defuncti memoria dicitur, cù nominatim perpetuæ infamie nota inuritur ut perpetuo de eò infamia conservetur; eaq; dånatio sic fieri consuevit, ut ejus, cujus dånabatur memoria, ex magistratu albo, nomen eraderetur, effigies & statuæ deicerentur, tituliq; luto tegerentur, expressa senatus autoritate *Revard. lib. 3. conjectur. cap. 16.*

48. Pœna hujus criminis derivatur in filios (utpote in quibus paterni, hoc est, hereditarii criminis exempla meruuntur *l. 5. § 1. C. h. r.* ut quoq; charitas liberorum parentes Reipubl. amiciores reddat, & ab hoc nefando scelere deterreat *Menoch. consil. 99. n. 219. lib. 1.* Tangit aliam rationem Alexander M. in oratione contra Hermolaum: ut majus sit morientium supplicium: Non oportet, inquit, vos scire, quid de his stavissem, quo tristiores periretis) Quia eos infamia paterna semper comitatur ad nullos honores, ad nulla sacramenta admittuntur, ut perpetua egestate & infamia

famia mordentibus mors fit solatium & vita supplicium d. l. quisquis. §. 1. C. h. t. aurea Bulla Car. IV. d. t. Von der Erzbischoffe setzen irgegenwertigkeit eines Keyfers / Harpr. ad d. §. 3. n. 47. Inst. de publ. judic.

49. Neq; in maternam, neque in avitam, neq; in aliorum propinquorum hereditatem succedunt, nec quicquam ex testamentis extraneorum capere possunt d. §. 1. l. 5. C. h. t. Harpr. d. 106.

50. Hereditatem vero illam maternam, avitam propinquam & extraneorum à quâ filij perduellionis arcentur, non filio sed alijs successoribus cedere affirmamus cum Harpr. ad d. §. 3. n. 54.

ibiq; relatis. Nec refert an natus vel nasciturus sit filius, per rationem, ob quam filij in d. l. quisquis §. 1. puniuntur, quod videlicet præsumantur patris imitatores futuri, quâ tam obtinet in filijs natis, quam nascituris cum omnia filius, quocumq; etiam tempore sit natus, portio sit viscerum paternorum, adde & illas rationes, quæ supra in ib. 43. adductæ, Covarr. 2. var. resol. c. 8. n. 5. Decem. tract. crim. lib. 3. c. 4. r. n. 8. Gigas d. tract. rubr. de pen. quas filij incurr. patre comm. crim. les. majest. quest. 1.

Non item nepotes ob crimen perduellionis avitum pœnas sustinent 1. propter d. l. quisquis. §. filij vero, 1. C. h. t. quæ tantum loquitur de filijs, non etiam nepotibus. Ergo quoniam pœnalis est restringenda. 2. hocque eò magis, cum filij appellatione propriâ nepotes non contineantur §. si quis filiabus 5. vers. veterum. Inst. qui test. tut. dar. poss. l. quod si nepotes 6. ff. de testam. tut. Sed ex sola, eaque iusta interpretatione & extensione quadam l. 20. de V. S. 3. Tunc enim vel maximè appellatione filiorum non continentur nepotes, quando verbum filius profertur cum adjuncto, utpote quia dicitur filijs suis vel ejus ut dicit d. l. quisquis in verb. filijs quia tunc non comprehenduntur aliquo modo nepotes Socin. in l. Gallus. ff. de liber. & posthum. 4 Quia si is pœna traheretur ad nepotes, duplex inconveniens sequeretur. Primo ex parte delinquentis, qui puniretur in filijs & in nepotibus, & sic pœna traheretur ultra suos limites. Secundo & fortius ex parte filiorum, qui sine culpa plectuntur, punirentur duplici pœna. Primò pœnâ infamiæ & incapacitatis, quantum ad

se ipsos, secundo punirentur altera poena graviore propter punitionem filiorum suorum, & sic poenae severitas maxime temperanda in eo, qui non deliquit, extenderetur, quod revera esset contra omnem æquitatem & justitiam. *Bart. in l. liberorum 220. n. 6. ff. de v. s.*

53. Filias quoque, ut minus avaras, Imperialis tuetur favor ac confidentia, quo circa poenam infamiae, atque extraneorum bonorum incapacitatis ad easdem non pretendimus *d. l. quisquis § ad filias. C. h. t.* Cum enim diversa ratio militet in filiis quam in filiabus, dispositum in illis non trahitur ad filias, hinc Bald. in *l. quicumque C. de serv. fugit*, dicit, quod si statuto caveatur, ut filii rebellium expellantur de civitate ejusmodi statutum non extendi ad filias; quia cessat ratio. Neque hic prætereundum quod notat *gl. in l. sita, in verbo natus ff. de injust. rupt.* quod sub exheredatione filiorum non censentur esse comprehensæ filiae: Sic in proposito; sub exclusione filiorum ab hæreditatibus extraneorum, non debent censerī filiae, cum specialiter exclusæ non reperiantur. Tandem huc facit *quod d. l. quisquis*. loquatur in proposito discretivè de filiabus & filiis: At ubicunque constitutio discretivè loquitur de filiis & filiabus, tunc quod dicitur de filiis nunquam extenditur ad filias *Bald. in l. in multis ff. de stat. hom. Heronym. Sig. d. rubr. de poen. quæ filij incurr. patre com. crim. les. majest. Clar. d. § lesæ majestatis crimen n. 10.*

54. Vxores nullum incommodum ex hoc mariti facinore sentiunt per *d. l. quisquis. §. uxores sane. C. h. t.*

55. Si à matre hoc crimen committatur, quærunt Dd. an filij ejus iidem poenis, quas si pater admisisset sustinerent, subjiciantur? Affirmamus. Imperatores enim in *d. l. quisquis C. h. t.* utuntur verbo quisquis, quod tam masculos, quam feminas complectitur *l. i. ff. de v. s.* & pronuntiatio sermonis in sexu masculino ad utrumque sexum plerumque porrigitur *l. pronuntiatio 159. in pr. ff. d. t.* Quin etiam semper sexus masculinus foemininum continet *l. qui duos 62. in f. ff. de legat. 3.* non tantum in favorabilibus, sed & in odiosis & poenalibus *l. ait. Divus 16. ff. de jur. sisc. l. qui domum 8. junctâ l. 10. §. 1. ff. ad L. Jul. de adult.* Nec video diversam rationem in matre quam in patre, idem ergo juris statuendum de matre, quod constitutum de patre. *Clar. d. §. lesæ majestatis, n. 13. Harp. ad d. §. 3. n. 59. Inst. de publ. judic.*

56. Dubio sane non caret illa quæstio : an salvam habeant liberi legitimam, cum bona patris ob perduellionis crimen confiscantur? Nobis negativa placet per sæpius allegatam *l. 5. in fin. pr. C. h. t. in verb. semina bona rei perduellionis fisco ad dici. unci o § ad filias ejusdem l. 5. Cujac. lib. 6. observ. 23 Harpr. ad d. § 3. n. 63. & seqq. Inst. de publ. iudic.*

57. Filium ex delicto patris pœnam sentire audivimus, unde propter relationem videtur dicendum, patrem filio committente hoc crimen easdem pœnas debere sustinere, quas filius ob delictum patris, negativam tamen, tanquam rationi juris magis convenientem tuebimur. 1. Quia in patre cessat ratio successione sanguinis improbatæ. 2. Dispositio enim *d. l. quisquis. §. filij vero C. h. t.* non modo est nova, sed & alij juris dispositioni contraria *l. sancimus 22. C. de pœn.* ut proinde strictè accipi debeat, de his tantum personis de quibus nominatim loquitur. 3. Maximè cum contineat quoq; *d. §. filij vero odium irrationabile*, dum filius ex facto patris punitur, ideo extra suos terminos extendi non debet. 4. Cum alias in causis pœnalibus benignior interpretatio facienda *l. 155. §. in pœnalibus. ff. de R. l. l. pen. ff. de pœn. Salic. in d. l. quisquis. §. filij vero. Gig. d. rubr. de pœn. quas fil. incur. quæst. 22. Harpr. ad d. §. 3. n. 63. Inst. de publ. iudic.*

58. Simili modo quærenti: An condemnato perduellionis filio, pater ipse legitimam fisco dare teneatur? negativè respondemus. Vivo enim patre legitima liberis non debetur *Gigas. d. tract. rubr. de pœn. committ. crim. læs. majest. quæst. 9.*

59. In quasi perduellionis crimine præter ipsum reum, obnoxij quoque pœnæ fiunt tum liberi ipsius rei, tum etiam qui pro reis quasi perduellionis apud Imperatorem inter venire audent *d. l. quisquis. C. h. t.*

60. Pœna criminis læsæ majestatis ita specialiter dicti alia corporalis est, alia quandoq; bonorum.

61. Cognitio criminis hujus non ad solum Imperatorem quod voluit *Gigas. d. tract. rubr. quis de crim. læs. majest. cognosc. poss.* Sed ad alium, etiam, competentem criminalis causæ judicem, pertinet *l. Famosi 7. §. hoc autè. 3. ff. h. t. ubi* injungitur iudicibus, ut in causa et quæstione majestatis veritatè spectat, nõ Imperatoris venerationè. *l. 1. C. h. t.* permittitur iudicibus ut etiã inconsulto, & nescio Imperatore
in re,

in reum majestatis fudicularum tormenta inferant adde *Constit.*
Henrici VII, tit 1. in exravag. in verb. pro ut illi qui jurisdictioni pra-
est, videbitur.

Moniti meliora sequemur.

Wittenberg. Diss., 1613/23

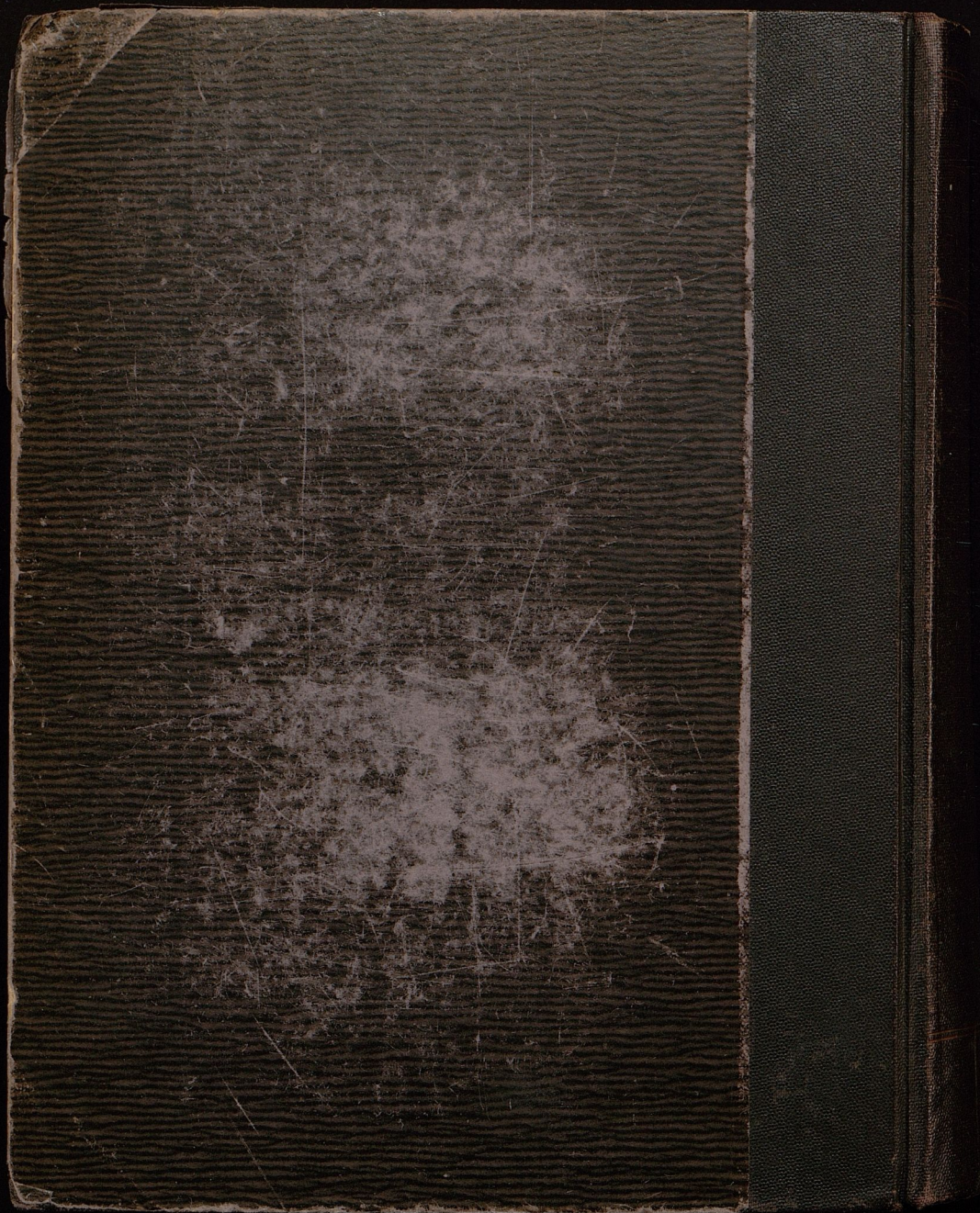
V. 17

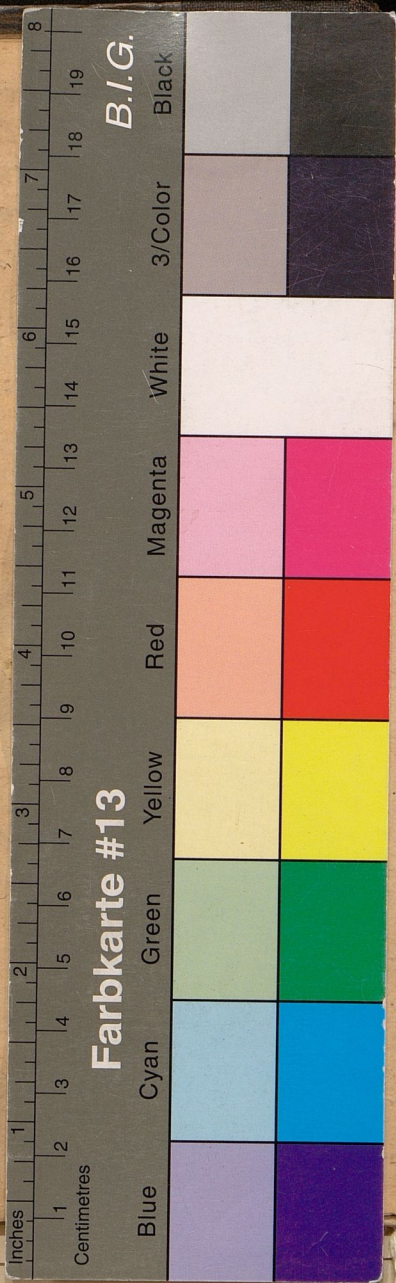
ULB Halle

3

002 673 304

12937

AUXILIO
D. O. M. 1813
Disputationem, hanc
DE

33,
463

4

CRIMINE LÆ- SÆ MAIESTATIS.

PRÆSIDE

Dn. WVOLFANGO HIRSCHBA-
CHIO J.U.D. ET IN CELEBER-
rima Academia VVitteber-
genſi Codicis P. P.

*In auditorio ICtorum publicè
proponit*

JOANNES JUSTINUS MENIUS
JENENSIS

ad diem 27. Novembris.

*Præſentibus atq. Doct.
Fr. Gotthardum Keilherum
Cancell. ſuperiori ſuiſi ſono
ad publicam oppoſitionem e-
mittat. Ap.*

WVITEBERGÆ

Hæredes Laurentij Seuberlichij excudebant,

ANNO M. DC. XIII,